

*Prečastiti
Velerodni gospod!*

Prosimo oprostite, da Vas tudi mi nadlegujemo sto-le prošnjo. Ne bi radi, — a prisiljeni smo! Ne odbijte tedaj naše prošnje, pomagajte nam, in naše dobro ljudstvo bo molilo za Vas — svoje dobrotnike!

V Podgradu smo, v kraškem središču severne Istre, sedežu županstva in različnih c. kr. oblastnij, — a nimamo cerkve! Imamo sicer staro, malo kapelico sv. Jakoba, brez zakristije in brez zvonika, pa ta je tako mala, da ne morejo noter niti vsi šolski otroci, dočim morajo verniki stati med službo božjo zunaj, izpostavljeni vsem vremenskim neprilikam. In tudi to cerkvico bo kmalu razjedel zob časa.

Že pred 50 leti se je hotelo zidati novo cerkev, a ni bilo mogoče, ker ni bilo sredstev, — a ljudstvo je pa tukaj tako siromašno, tako ubogo. Rado bi samo vse storilo — pa ne more. Ali naj tedaj ostanemo za vedno brez cerkve? Ne moremo! Zaupajoč tedaj na Božjo pomoč in na pomoč usmiljenih ljudi lotili smo se letos težkega dela — zidanja nove cerkve. Ker pa sami ne zmoremo vseh stroškov za novo cerkev, prisiljeni smo trkati na dobra srca in prositi pomoči.

Zato Vas prav ponižno prosimo, usmilite se nas in pomagajte nam z malim darom! Vsak, tudi najmanjši dar hvaležno sprejmemo. Za Vas in za vse dobrotnike se bode vedno molilo v novi cerkvi in mnogo sv. maš se bode opravilo; a Vaše ime bode zapisano za vse čase v „Knjigi dobrotnikov!“

Vsi darovi se bodo svoječasno primerno razglasili.

V nadi, da ne boste naše prošnje zavrgli, ampak nam po svojih močeh pomagali, se Vam najtopleje zahvaljujemo! Dobri Bog Vam povrni tisočkrat!

Vam udano

*Cerkveno oskrbnništvo nove cerkve
v Podgradu — Istra.*

Štev. 108/10. — 1909.

Da so razmere in potrebnost zidanja nove cerkve v Podgradu, opisane v tej prošnji resnične, potrjuje in zato najtopleje priporočuje prošnjo vsem blagočutnim vernikom.

Tržaško-koperski škofijski Ordinariat

Trst, 1. Julija 1909.

*† Frančišek l. r.
škof.*